

روایت تیفوس و رنج آبادان در سال‌های جنگ جهانی دوم از پدر ۹۰ ساله لامردی

از خاطرات مشهدی ابراهیم محمودی تا فاجعه تیفوس در آبادان و ملی شدن نفت

لامرد فارس- در روزگاری که تیفوس و قحطی جان مردم آبادان را می‌گرفت و کارگران با «رشن» روزگار می‌گذراندند، مشهدی ابراهیم محمودی خاطراتی از آن سال‌ها روایت می‌کند؛ روزهایی که نام مصدق و ملی شدن نفت امیدی تازه در دل ایرانیان روشن ساخت.

به گزارش خبر پایگاه خبری تصمیم ۲۴، به مناسبت روز پدر، به سراغ یکی از پدران خوش‌نام و سختکوش لامردی رفته، مردی که خاطراتش از آبادان در سال‌های جنگ جهانی دوم، پرده‌ای از رنج مردم ایران در دوران قحطی، ناامنی و شیوع بیماری تیفوس را آشکار می‌سازد.

در سال‌های آغازین دهه ۱۳۲۰، با ورود قوای متفقین به ایران، کشور با موجی از مشکلات و مصائب روبه‌رو شد؛ از ناامنی و قحطی گرفته تا شیوع بیماری‌های مرگبار. تیفوس، بیماری عفونی‌ای که از طریق شپش به انسان منتقل می‌شود، در آن سال‌ها به یکی از بزرگ‌ترین فجایع بهداشتی ایران بدل شد و جان هزاران نفر را گرفت.

مشهدی ابراهیم محمودی خندقی که بیش از ۹۰ سال سن دارد، یکی از پدران خوش‌خلق و بن‌آهای قدیمی لامرد، در خاطرات خود در خطاب به محمود صابری زاده خبرنگار لامردی از آبادان روایت می‌کند: به دلیل قحطی و نبود امکانات از لامرد به آبادان عزیمت کردیم ساختمان قرنطینه در شرق شرکت نفت آبادان قرار داشت.

روزی که تیفوس همه جا را فراگرفته بود، مأموران به درب منزل دارالنساء گلی آمدند و پدرم و چند نفر دیگر را به قرنطینه بردند. پدرم که نیروی شرکت نفت آبادان بود، پس از چند روز بر اثر همین بیماری به رحمت ایزدی پیوست.

او که در یازده‌سالگی یتیم شد، به دلیل سن کم نتوانست در شرکت نفت آبادان مشغول به کار شود و ناچار به کارگری نزد پیمانکاری به نام (آشاشیر) که برای انگلیس‌ها ساختمان بنا می‌کرد بنایی و کارگری را شروع کرد.

مشهدی ابراهیم می‌گوید: حقوق روزانه‌ام پنج قران بود و بعدها جیره غیرنقدی موسوم به «رشن» دریافت کردم، رشن واژه‌ای برگرفته از اصطلاح انگلیسی Ration.

این خاطرات نه تنها گوشه‌ای از زندگی سخت مردم این منطقه و عزیمت آنها به آبادان در دوران جنگ جهانی دوم را بازتاب می‌دهد، بلکه یادآور فداکاری و تلاش پدرانی است که با وجود رنج بیماری و فشار استعمار، چراغ زندگی خانواده‌ها را روشن نگه داشتند.

این پدر لامردی همچنین به ملی شدن صنعت نفت اشاره می‌کند و دکتر محمد مصدق را نماد پایان استعمار و چپاول دارایی‌های ملت ایران می‌داند؛ رویدادی که در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ با تصویب مجلس، نقطه عطفی در تاریخ معاصر کشور شد.

مشهدی ابراهیم، که بعدها بناهای بسیاری از جمله مهدیه، حسینیه و مدرسه هجرت خندق را ساخت و بیش از چهار دهه کلیددار مسجد حسین‌بن‌علی(ع) و مهدیه خندق است، امروز به‌عنوان نماد خوش‌خلقی، مهربانی و خدمت به مردم لامرد شناخته می‌شود.

به گزارش محمود صابری زاده خبرنگار و دستیار رسانه ای در فارس، یاد چنین مردانی، یادآور استقامت و ایمان نسل‌هایی است که در سخت‌ترین روزگار، با کار و تلاش، امید را در دل خانواده‌ها و جامعه زنده نگه داشتند.